

gældssanering i konkursboer, som slutes i medfør af konkurslovens § 143. Efter denne bestemmelse slutes konkursboet på første skiftesamling eller på en særligt indvarslet skiftesamling, hvis det viser sig, at der i boet ikke er midler udover, hvad der medgår til dækning af omkostningerne ved behandlingen af boet.

Udover den nævnte ændring er der foretaget enkelte redaktionelle ændringer i forhold til betænkningssudkastet.

Den foreslåede udformning af ordningen til at angå gældssanering i konkurs betyder endvidere, at det ikke er nødvendigt, at medtage bestemmelserne i nr. 1-9 i betænkningssudkastet vedrørende beregning af fristdag, værneting m.v.

Til § 198

Den foreslåede bestemmelse angiver rammerne for indholdet af skifterettens kendelse om gældssanering. Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 5 og betænkningen side 133 ff. Som anført i betænkningen (side 135) bør henstand med betaling af den del af gælden, der ikke slettes, normalt forudsætte, at skyldneren forpligter sig til at opfylde en realistisk afdragsordning vedrørende restgælden.

Til §§ 199-200

Bestemmelserne, der svarer til §§ 3-5 i betænkningssudkastet, regulerer, hvilke fordringer der omfattes af kendelse om gældssanering, og fordringshavernes indbyrdes stilling ved gældssanering. De foreslåede regler svarer i det alt væsentlige til, hvad der gælder med hensyn til tvangsakkord. Der henvises til betænkningen, side 136 ff.

Efter lovforslaget knyttes gældssanering til konkurs, og gældssaneringen omfatter derfor - medmindre der efter reglen i forslaget § 199, 2. pkt., fastsættes en tidligere skæringsdato - fordringer, der er stiftet inden konkursdekretets afsigelse, jfr. dog § 30. De fordringer, der berøres af gældssaneringen, er således de samme, som indgår i konkursmassen, jfr. konkurslovens § 38.

Justitsministeriet har i lovforslaget ikke medtaget reglen i betænkningssudkastets § 7, hvorefter bestemmelserne i konkurslovens kapitel 6 finder tilsvarende anvendelse på gældssanering. Denne bestemmelse tager særlig sigte på gældssanering uden for konkurstillfælde. Således som lovforslaget er udformet, knyttes gældssaneringen imidlertid altid til en forudgående konkursbehandling, således at kapitel 6 i forvejen vil være gældende. Dette

får særlig betydning med hensyn til bestemmelserne i konkurslovens §§ 39 og 40. Det skal i øvrigt fremhæves, at bestemmelserne i lovens §§ 47 og 49 vedrørende visse solidariske skyldforhold m.v. efter deres indhold er begrænset til kun at angå spørgsmålet om dividendeberegningen i konkursboet, og kendelsen om gældssanering vil i sådanne tilfælde angå kreditors restfordring. Som følge af lovforslagets begrænsning til alene at angå gældssanering i konkurs er betænkningssudkastets § 3, stk. 2, heller ikke medtaget i lovforslaget.

Til § 201

Efter bestemmelsen i *stk. 1* skal begæring om gældssanering fremsættes inden skifteretten indkalder til afsluttende skiftesamling i konkursboet, jfr. konkurslovens § 150. Begæringer, der indgives senere, vil skulle afvises. De oplysninger, som er nødvendige for skifterettens stillingtagen til begæringen om gældssanering, vil normalt være eller blive tilvejebragt i forbindelse med konkursbehandlingen. Skyldnerens begæringer om gældssanering vil derfor ikke medføre nogen væsentlig forsinkelse af afslutningen af konkursbehandlingen.

Bestemmelsen i *stk. 2* bygger på § 9, stk. 1, i betænkningssudkastet. Da der i forbindelse med konkursbehandlingen udarbejdes oversigt over skyldnerens aktiver og passiver m.v., vil det normalt være tilstrækkeligt, at skyldnerens begæring om gældssanering indeholder oplysning om skyldnerens og hans øvrige husstands indkomst.

Bestemmelsen i *stk. 3* svarer til betænkningssudkastets § 9, stk. 3.

Til § 202

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at omkostningerne ved behandlingen af skyldnerens begæring om gældssanering normalt skal afholdes af konkursboet. Omkostningerne skal afholdes som massekrav sammen med de øvrige omkostninger ved boets behandling, jfr. lovens § 93, nr. 2. Da behandlingen af gældssaneringsagen vil kunne ske sammen med konkursbehandlingen, vil omkostningerne normalt være forholdsvis beskedne. Når særlige forhold taler derfor, kan skifteretten bestemme, at omkostningerne ved gældssaneringsbehandlingen skal afholdes af skyldneren. I så fald kan skifteretten betinge behandlingen af, at skyldneren stiller sikkerhed.